

Эпіграфы да ўрокаў беларускай літаратуры на вывучэнні эпічных твораў у5 класе

№пп	Аўтар, твор	Эпіграфы
1.	Бытавая казка «Разумная дачка»	<ul style="list-style-type: none"> • Думаць, што ён самы разумны, можа толькі самы дурны чалавек. (Янка Сіпакоў) • Самы лёгкі тавар – розум. (Георгій Марчук)
2.	Чарадзейная казка «Залаты птах»	<ul style="list-style-type: none"> • Ад лёсу не схаваешся, нідзе не дзенешся. (Барыс Сачанка) • Лёс ніколі не спраміць шляхі. (Людміла Рублеўская)
3.	Народная казка «Музыкі»	<ul style="list-style-type: none"> • Дружба мацней за каменныя сцены. (Прыказка) • Прыцяля пазнаеш у няшчасці. (Прыказка) • Шукай сабе сябра ў бядзе. (Прыказка)
4.	Фальклорная легенда «Нарач»	<ul style="list-style-type: none"> • Адзін прыйшоў і след пакінуў, Другі прыйшоў, каб наслядзіць. (Сяргей Дзяргай) • Сцеражыце ж годнасць чалавечую. Як жыццё, яна ў нас адна. (Ларыса Геніюш)
5.	Народная легенда «Пестунь»	<ul style="list-style-type: none"> • Якая справа, такая й слава. (Прыказка) • Справа не ў нашых імёнах... Справа ў добрай справе. (Анатоль Вяцінскі)
6.	Якуб Колас «Крыніца»	<ul style="list-style-type: none"> • На зло ліхім прыгодам Крыніцы свежыя цякуць. (Якуб Колас) • Вада і тая Не ўсюды роўны нораў мае. (Якуб Колас)
7.	Уладзімір Караткевіч «Нямоглы бацька»	<ul style="list-style-type: none"> • Усё знікае, праходзіць, як дым, Светлы ж след будзе вечно жывым. (Максім Багдановіч) • Чалавека сляды ў стагоддзях не гінуць. Гэта помні заўжды, Перш чым след свой пакінуць. (Еўдакія Лось)
8.	Андрэй Федарэнка «Падслуханая казка»	<ul style="list-style-type: none"> • Прырода мае нейкае сваё свядомае жыццё. (Якуб Колас) • Прырода не адкрываецца чалавечаму розуму... Яна яго толькі заманьвае. (Святлана Алексіевіч)
9.	Якуб Колас «Песня ляснога жаваранка»	Прырода – найцікавейшая кніга, якая разгорнута перад вачамі кожнага з нас. Чытаць

		гэту кнігу, умець адгадаць яе мілагучныя напісы – хіба ж гэта не ёсць шчасце? (Якуб Колас)
10.	Якуб Колас «У старых дубах»	<ul style="list-style-type: none"> • Многа цікавага пачуе той, хто ўмее чытаць кнігу божай прыроды, божага свету, хто цяміць і разбірае іх мову. (Якуб Колас) • І ў няшчасці, і ў радасці без дружбы чалавеку нельга. (Кузьма Чорны)
11.	Міхась Лынькоў «Васількі»	<ul style="list-style-type: none"> • Вайна заўсёды боль нясе. (Пятрусь Броўка) • Вайна – самае праклятае з усіх ліхаў, заведзеных жыццём на зямлі. (Васіль Быкаў) • Адказнасць за мір, за жыццё, за шчасце на зямлі ляжыць на кожным сумленным чалавеку. (Максім Танк)
12.	Анатоль Кудравец «Цітаўкі»	<ul style="list-style-type: none"> • Калі сумленна ты пражыў свой дзень, сумленным, дружа, будзе і твой вечар. (Анатоль Грачанікаў) • Сумленне заўсёды на лаўцы падсудных. Само сябе садзіць, само сябе судзіць. (Анатоль Вярцінскі)
13.	Генрых Далідовіч «Страта»	<ul style="list-style-type: none"> • А вось чуласць, чалавечнасць – Ім дарога проста ў вечнасць – Больш за ўсё нам даражэй. (Якуб Колас) • Чалавечнасць, як вечнасць, Твой бязмерны маштаб! (Пятрусь Макаль)
14.	Максім Лужанін «Добры хлопец Дзік»	Дабро мы можам ацаніць самі, а зло часцей за ўсё ацэньваюць на нашым горкім вопыце другія. (Георгій Марчук)
15.	Уладзімір Караткевіч «Былі ў мяне мядзведзі»	І ніхто няхай не забывае, што ён частка вялікай прыроды. (Якуб Колас)
16.	Міхась Лынькоў. «Пра смелага ваяку Мішку і яго слаўных таварышаў»	Сяброўскі дар – найдаражэйшы дар. (Аляксей Зарыцкі)